

Sy-li spěwał,
Pílnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duřl daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh ći khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će. P

Šerbske njedželske łopjeno.

W Budyřčinje, 2. novembra 1924.

Čiřtć a nakład Šmolerjez knižicziřćetńje a knižarnje řap. družt. ř wobm. ruř. w Budyřčinje.
Wuřhadža łóžbu řobotu a płaczi na mėřaz 15 řlotńch pjenjeřtów.

Kermuschny řwjedzeń.

Řř. 84, 1—9.

Nasch text, jedyn tńch najřetńřchich řpsalmow w starńm řakonju, je prawń řpsalm řa kermuschny řwjedzeń, w kotřńmž łóžde řłowo wo řadanjũ po Božim domje a wo lubosći ř Božemu domej řwědźi. Ow, řo bńchu řo teř nasche wutrobń ř tajřim řadanjom po Božim domje a ř tajřej lubosću ř Božemu domej napjelńite, potom bńchńmy bohate řohnowanje wot džęńřńřscheho řwjedzenia měli. Tehodla, řař David w 56. řpsalmje wupraji: „a chńu chwalicź Bože řłowo, ja chńu řchwalicź řłowo teho Řnjeřa“, řa chńemy my džęńřa na kermuschńym řwjedzenju wuřnacź: ja chńu řchwalicź Boži dom, w kotřńmž Bóh tńn Řnjeř ř nam řěčzi.

1. Šwjate řadanje nař ř njemu čęńnje.
2. Bohate řohnowanje ř njeho wuřhadža.

I.

Ja chńu řchwalicź Boži dom, w kotřńmž Bóh tńn Řnjeř ř nam řěčzi. — Řař lubosne řu tvoje wobńdlenja, Řnježe Zebaoth! — W starńm řakonju řěřche najřřjedń hěta teho řłuba to měřto, w kotřńmž Jehova mjes řraelsřimi džęćřimi bńdlesche. Řrař David řiřćęće njeřmėdžęsche Bohu řempel natwaricź. řařo pak bė Šalomon ř kralom, natwari wńn temu Řnjeřej řrařńy řempl. Lubosne měřto řěřche řutńn řempl. Řěřche wjeřele a řbože łóždeho praweho řida. Řař řiřřřasche řo řim, hńńž řyřbńachũ wot njeho řdaleni bńęć: řařo jeleń řachli po řymńej wodze, řař řdńchũje moja řuřcha, Božo, ř tebi. Mojej řuřchi čęze řo picź po Bořy, po tńm žiwnym Bořy; hńń budu ja tam řřćńicź, řo ja Bože woblicźo wohladam? — Řař wuřřachũ, hńńž ř řwjatńm řwjedzenjam řorje čęńjechũ do řerufalema: řa řořbėham řwojeje woczi ř horam, wot

kotřńchž mi pomoz řřćńicźe. — Řař řo wjeřelachũ, hńńž Božu řłiřćęćę w řemplu řačũwachu: Řnježe ja lubũje wobńdlenje tvojeho doma a to měřto, hńńž teřowa čęřć bńdli. — Naschi řobožńi wńtzojo řu wřřchudžom w naschim wńtřńńym řraju Bože domy natwarili, a řař teř twój dom, luba wofada. Řař wjele myřli řbudzi nasch Boži dom w naschich wutrobach! Řař wjele narodoń je řo na řutńm mėřći řhromadźilo! Řelto džęćzi je tu řupjel řwjateje řřćęńizy dořtalo! Řař wjele młodeju mardźelřeju je tu řřćęd wotřarjom řebi řwěrnosć řłubiko řa řhromadne řodrńńřtowo řřćęř žiwnjenje! Řelto dorosćęńńch je tu Bože wotřasanje wužitwalo ř pořńlnjenju řwojeje wěrný a ř trořćteje řwojeho řwědomja. Tu řřćńjeřęchũ řwoje řtarosćę a řwoje řřłřy a řytachũ prawń trořćt. Tu řrořřachũ w nuřach wo řwětko nadźije. A ř wěćńeho řořłada řwjateho řiřńima řu tu pořńlnjenje dořtali. Řař řu njeřicźomni w řutńm Božim domje nuřř a wot řhodźili, doniž njeřřu tam wotřach na pohřjebńřřęchũ řwój pořńledni wotpočńńt namakali. —

Řař lubosne řu tvoje wobńdlenja, Řnježe Zebaoth! Řař móžęće teř wy wo řwojim Božim domje řrařicź. řam řa wěřa, řotrař je řwojim řřłńńym, wńřřokimi murtjemi řřęduje: „ředyn řwojerdy řrńd je mi Bóh řam“, a řotrař nař řař řořbėřowazń porřř řorje ř njeřjeřam řořaže. Šwony pak řřćńiwolaju: „Bojćę řem ře mni wřřćitřń, řiž wy řpřozńi a wobčęřęńi řęćę!“, a hńńž řo řřćębitwa, wam to wopominanje do wutrobń řłinczi: „Wodlcę řo bjes řřćęřtaczja!“ A tu w řřřřwi řam tńn wotřař, hńńž řo wam Bože řłowo čřita, Bože wotřasanje řo wudźęłuje a pořohnowanje řo wam řpěwa. řam řa řupa, řotrař wař dořpomni na řřćęńřři řłub ř Bohom. řam řa řłęřka, hńńž Bože řłowo w řřędowanju řo řřćńiwjedda a wuřřaduje. řam na řaw-

fach wy pschiflucharjo, kotšiz, kaž Marja w Bethaniji, k bnyomymaj nohomaj bedže, so bšhcze jeho fłowo fšhcheli. — Wšhcze wy paš, šhto je najrjenšcha pŭcha Božeho doma? To je wulka a nutrna wošada, kotraž s džeczimi skorah špěwa: „Moja dušcha žada hebi, a jej chze šo tŭch Anješowych pschitwarow; moje čželo a dušcha šwjefeli šo w tym žiwym Bošy. Derje tym, kotšiz w twojim domje pschebhwaju: či šhwala čže wěcznje.“ — Derje w tym byčž, šhtož wašcheho njebjefeho Wótza je. — Derje wam wy džecz, hdyž wy wot 12 lětneho Jesuša sahe wufnjecze, wy mlodžeržy a mlode holžy, hdyž nješcže na městnach šwětneho wješela, ale w Božim domje domach, so bšhcze hebi tu pschewy nowu mōž pschewy spytowanjam a wabjenjam čžerta, šwěta a čželných žadanjow dobyli. — Derje wam, wy mužojo a žony, hdyž macze wješele na Božim fłowje a po džělach a staroščach wšchědných dnjow še mšchi šhodžicze, so bšhcze tu wotpočžinš Božeho luda wužitwali a dušchu se žitwej wodu Božeho fłowa wošchwili. — Derje wam, wy staršchi s bšhymi wlošami, kiž derje njemōžecze wjazy wjele džělacž, ale hišhcze ruzy k modlenju štyfacž, hdyž je wam kaž něhdy staremu Simeonej a starej Šanje, Boži dom luby statoš, hacž do njebjefseje domišny pschindžecze. — Derje wam, wy šhori a hubjeni, wy šhroty a wudowŭ, hdyž tu w Božim domje teho pytacze, kiž pomha, hdyž je nufa najwjetšcha. — Derje nam, hdyž my wšchitžy, stari a mlodži, bohacži a šhudži, Boži dom prawje wužitwamy a dženska na fermušchnym šwjedženju prajimy: Ša chzu šhwaličž Boži dom, w kotrymž Wōh tōn Anješ k nam rēcži, šwjate žadanje naš k njemu čžehnje, a

II.

bohate žohnowanje s njeho wuškadža. Tu šo nam pokasuje, kaš dŭrbimy živi byčž, tu šo nam njebjefski šwět poškicži a tu wštosčž doštanjemy, šo wěž teho Anjefa dobudže. — Tu šo nam pokasuje, kaš dŭrbimy živi byčž. W našchim tereze rěka: „Derje tym ludžom, kotšiz Šebje ša šwoju šhlnosčž džerža.“ Bože fłowo, kotrež w zŭrkwi šo wam předuje, dŭrbi plody pschinjescž. Šdže je jenicžka škala ša našchu dušchu, hdyž je jenicžke kublo, kotrež je wopravdže hōdne, šo šo wo nje prošujemy? Šsu to kubla tuteho šwěta, kotrež naš wopuščezža, hdyž ras tutu šemju wopuščezžimy? Še to žadosčž tuteho šwěta, kotraž taš rucže šo minje? Še to čžescž psched ludžimi, kotšiz dženska Šofianna wołaja a jutšje: šchizui jeho!? Šě, derje tym ludžom, kotšiz Šebje ša morjo šhlnosčže džerža. Šene je nufne, Marja je hebi dobrŭ džěl wušwolika. — „Derje tym, kotšiz s wutrobu ša Tobu šhodža.“ To chze Bože fłowo w zŭrkwi na našchich wutrobach došonjecž! Še to doščž, pilnje še mšchi šhodžicž a Bože wotkasanje wužitwacž? Š tym bychmy my šo šami žalošnje šjebali. To je Boža wola, šo ras psches jeho fłowo šo wobrocžecž, rošhwěczicž, wušhwjecžicž dawamy a še ščerpliwosčžu a s dobrými škutkami wěczne žiwjenje pytamŭ. — Drohe žohnowanje w zŭrkwi je njebjefski trošcht. „Derje tym, kotšiz psches žalošny doš du a čžinja tam študnje.“ Šaj, tuta šemja je žalošny doš, je hubjenštwo. Šhto by mješ nami byl, kiž njebŭ to hišhcze našhonil? Šdyž paš Bože fłowo šo čžiste a prawe předuje a hdyž s žylej wutrobu do njeho wěrja, tam je čžlowšte žiwjenje pucž do njebjefseje domišny, na kotrymž tōn Anješ naš wošchwili se žitwej wodu, wy šrudni a šchiznoscherjo, šhto je wašch trošcht w čžemnych čžadžach? Šicžo, hacž Bože fłowo, wo kotrymž telko tyžaz šrudnych je wušnalo: „Šdy by twōj šakoš mōj trošcht njebŭ, bych ja dawno šahinyš w šwojim hubjenštwoje. — Pošledne žohnowanje zŭrkwi je škončžnje dobyče Božeho fłowa. „Woni doštanu dobyče pschi dobyčžu, taš šo wiedzimy, šo tōn prawy Wōh je w Zionje.“ — Še drje wjele tajkich mješ ewangeliškim šchescžijanami a bohūžel tež tōn abo tamny w našchej wošadže, kiž žane žadanje po Božim nimaja a zŭrkwi

našchej wošadže, kiž žane žadanje po Božim fłowje nimaja a zŭrkwi. — Ale wěž teho Anjefa tola nješahinje ale pokraccuje, Šudašch je wot teho Anjefa wotpadnyš, a Šawoš bu wot teho Anjefa ša to pomofantŭ; šraelšti lud je teho Anjefa šacžihnyš, ale Bože kraleštwo pschindže ša to k pōhanam. Š hdyž je dženska jich wjele, kotšiz pschewy čžiwto zŭrkwi wojuja a ju hidža, čžezže čžadž bēchu pschewy dobyčžecžki čžadž ša zŭrkwi. Šesušowa luboščž dŭrbi dobyčž, hacž njebudže tuta šemja podložš jeho rukow. Šedny twjerdy hrōd je našch Wōh šam; nam dŭrbi njebŭ wotšacž. — Šehodla čžemŭ šo šwěru k Bohu džeržecž a k žohnowanym hodžinam w jeho domje. Čžemŭ jeho fłowo rad šhšhcčž a w dobrej a pēknej wutrobje wobarnowacž. Wōh šam je wotpočžinš we wšchēm njeměrje, mēr we wšchēm wojowanju, šhlnosčž we wšchej šlaboščži, wošchwjenje we wšchej hōrkosčži, žiwjenje we wšchēm wumrjecžu. — Anješ, ja lubuju wobŭdlenje Šwojeho doma a to město, hdyž Šwoja čžescž bydli. Šamjen.

Na fermušchu.

Šjew. Šana 21, 1—5:

„Šlej! ja čžinju wšcho nowe.“

Šlōš: Wulki profeta, ja s wutrobu žadam šc.

Njebješa nowe a šemju je nowu
widžal Šan w šewjenju pschewy
ša žiwu pošajil Wōh je džē hłowu
Šesuša, kotryž šam žiwjenje ma. —
Njebješa přenje a šemja je šwadla,
do proša přenja a kničomna špadla.

Město je nowe Šan wuškadka šwjate,
kiž runo njewjescže pschene je;
— to je Šerusalem, s njebjef šem date,
na šemju bele šo pušchwicžilo je.
Šlej! Šeta Boža mješ čžlowštwom šo krašni;
Šesuš wšchēm šbōžnym kaž šlōnzo šo jašni.

Wōh budže bydlicž šam mješ šwojim ludom,
lud jeho budža tam wumōženi;
Wōh, kotryž šahowa pschewe wšchēm šludom,
budže šam Wōh jich, hdyž pschewinyli
horjo a čžepnosčže šwěta šu šeho,
šbōžomnje še štracha wucžekli jeho.

Ššylš wšchē šetřje s wocžow jim šwěru
Wōh jich, a šmjercž wjazŭ njebudže tam;
wuškowal mile je k šwojemu mēru
šbōžomnych Wōh, kotryž pošoj je šam;
šrudoba, wołanje, bolosčž tam njeje;
přenje je šašchto, — tuž wucžek je s njeje!

Šlōš rēcži: „Šlejčže, ja čžinju wšcho nowe!“
— še štoš radošnje Božeho tam;
čžerštwje je štworjenje, čžiwje a štwowe,
Wōh jeho nowe je žiwjenje šam. —
Wššaj a raduj šo, štworjenje mērne;
šłowa wšchaf Bože šu wšte a wērne! —

Tež fermušchny šwjedženš.

Mišionška zŭrkwi je tež wulki nadobny dom Boži, w kotrymž jich wjele škuzi Bohu. Na nim šo dale a dale twari. Wulka wōjna bē wšchelako tutemu džělu a daletwarjenju zŭrkwi nēmšteho mišionštwja šadžewala. Šěš bywa to hinaš a šepje. Šwjašš nēmškich mišionow mōže pižacž: „Po čžemnej nožŭ čžeršjenjow šwita nowe ranje našchemu mišionštwu! Šurje k šhubjenym mišionškim pošam šo nam šašo wocžinjeja! Šuše mišionške šjednocženštwja, kotrež bēchu našche džělo šastawale, proša, šo bychmy my šašo pschishli. Š hižo došjedžechu našchi přeni mišionarojo hacž

won a buchu s radošću mitani wot domorodnych! Dalschi so hotuja na pucz. Ssmu dzaka a wješela polni. Tola tež to khotne praschenje so naš jima, hacž budžeja ewangelszy kšesćizienjo nascheho kraja pschewjesč mōz wschē tute nowe nadawki, kotrež so tym dotalnym nētš pschidruža.

Domorodne kšesćizianske wožadny su kwerne wostale; wone žebi žadaja naschu pomoz a ju tež trjebaja. Nješmēmny ju jim šapowjedžicž! Ssmōru tym, kotrymž kwerera kšuscha! Bōh naš wola! My dyrbinmy pošluchacž!

My drje swontownje wothudnychnmy a mamy domach na ludu a zyrkwi wulke nadawki dokonjecž! Tola poškad ewangeliona je nam swoštal, a pošluschnosč dawa nowych mozow! Stejmy jedyn pschi druhim we wěrnym dobroproschenu a we kwerenym kšuzenju, so nješkomdžimny hodžinu, w kotrež mamy škutfowacž!“

To rēka sa naš a sa wschēch, kotšiz nješju jenož s hubomaj modlerjo druheje proštwy: „Pschiindž knam Dwoje kraleštw!“ a šeczejee proštwy: „Dwoja wola so štan kaž w njebju taš tež na šemi!“, ale tež se škutfom a woprawdže, poškwjecžicž s nowoh dom mišionšecze zyrkwje Bohu a Jesušež Šhrystušež. A to so štawa najlěpje se škutfom, se činjenjom runje taš, kaž kwoju kermuschu kšwjecžicž najlěpje se škutfom!

Zyrkej a štat.

— Sa prusku zyrkej je dženžnišča njedžela 2. novembra wažny džen: Wopomina kwoju nowu wustawu, kotraž s 1. oktobrom tuteho lēta kwoju pošnomōz došta. We wschēch wožadach, kotrež dženša s dobom reformaziški kšwjedžen kšwjecža, dofelž pola nich 31. oktober žadny wošebity kšwjatny džen, špentina so dženša w Božich kšuzbach a tež na kšwōšbnich wjecžorach na tutu wažnu krocžel, kotruž je pruska ewangelska zyrkej činika. Njech je to š žohnowanju žyšeje zyrkwje kaž jenotliwych wožadow!

— Šich wjele je so na to šwucžilo, žebi wot druhich pomhacž dacž, šabwšchi, so je najprēnšchi a najwjetšchi nadawš tōn, so wschē kwoje mozy napinasch a šphtasch šam žebi pomhacž. Š dželom sa mōdžinu a na mōdžinje bē to tež taš. Nētš paš je so najwjetšchi ewangelski šwajš sa mōdžinu šhrabaš a wošebity škuff pomozny pschihotowaš. Wulkoštatny šwajš ewangelskich towarštwow mōdženzow je 9. novembra poštajiš sa džen „bratrowškeje pomozny“. Šbēra mjes kšwōjimi šobustawami hacž š tutemu dnjej dobrowōlne darj. Šōždy dawta, šchtož šamōže po kšwōjich wobštejnosčach a šromadži šej wschō we wošebitym sa to pschihotowanym lišče. 9. novembra abo po tutym so po žylym kraju lišcžiki w towarštwach wušpaja a nahromadžene pjenješ so šromadža. Dyrbja š tomu kšuzicž, so by so dželō mjes mužškej a sa mužšku špēchowaš po žylym kraju, wošebje tam, hdžež to s nim hiščeže klaza. To je pēkny pucz, kotryž to towarštwu ewangelskich mōdženzow s tym du. Njech tuž rjaneho wušpēcha dozpija a njech jich tež w mēštach a na kraju pschecželow namašaju, kotšiz tuto dželō sa mōdžinu podpjeraju, kažkuli mōžno. —

— Wōlby šašo! Šello šmy tola hižo wolili — a pschēzo so to nimo kuli! To bjes džiwa! Ani w Šakškej ani w Šēmškej nješšmny žebi sa heššo wscheho žiwjenja, dželanja, škutfowanja w kšwōšbje, gmejnach, krajach wušwolili: „Š Bohom!“ A hiščeže mjenje su po tajšim abo podobnym hešku činili! Tuž so to tež ani wolerjam ani wušwolonym nješšlachēži, a taš tež žytemu ludēj niz! Šwarja, ale na nješštyh šašōžku, a taš so to nješporadži! Šaš dohho to budža hiščeže šphtowacž!? — Šaž we wulšim, taš w mašym, tuž kšwjecž Bohu kšwōj dom a budž mjes tymi, kotšiz dženša a dale kweru Bohu kšwjecža kšwōj dom s nutrnej, wēražej wutrobu! —

„Convent Lutherškich žyšeho kšwēta“ je do Šōteborga we

Šchwēškej na 15. novembra t. l. powołany. Naschim čitarjam je s naschich rosprawow hižo šnate, so je to šwajš, s kotrymž su so Lutheršzy žyšeho kšwēta do žyška šwajšali. Lutheršzy Šēmšleje budža tam šastupjeni psches nascheho krajneho biskopa Šhmelsa — na tutym so my w Šakškej wošebje radujemy! — a psches kšwōbodneho knješa s Šechmann. Convent budže we Šōteborgu s hoščom šchwēškich lutherškich šararjow a nēhdže thdžen dohho š wažnym wuradžowanjam šhromadženy. Lutheršzy su so runje w pošlednim čažu s žyšeho kšwēta bōle a bōle do žyška šestupali a dale a bōle so to hiščeže štawa; s tym wliw Lutherškich rosče a nahladnosč lutherškeho wērywšnacža do- bŷwa taš w ludach a štatach. Tuž pschewodž nasche dobroproschēnje wschō dželō a prōzowanje lutherškich zyrkwjow po wschēm kšwēcže!

Sšowo Bože kšwiate je! Wēražy lud š njebju dže!

W naschim šerbškim njedželškim šopjenu „Šomhaj Bōh“ lētniš 34 čžiškō 42 čžitach pod napišmom: „Šwēšdarjo a wēra“, na štronje 167 pēšen, sa njej tole pschēče: Tuta šchtucžka je žyše wēšče hōdna, so by ju jedyn s naschich pēšnjerjow do pēkneje šerbškeje šchtucžki šestajaš. —

Luby knjes špišacželo! Tuž so do dželō podach, Šam a wschitkim lubym čitarjam a čitarkam nascheho šopjena, wschitkim, kiž duchowne kērlušche lubuja, je špēwaja š čžēšczi Božej a š kšwōjemu natwarjenju, šchtucžku podacž, s wutrobnym poštwom: Šomhaj Bōh Šam! —

Šlōš: Š šōžny dom! Šdžež su čže horje wšali.

„Mōj Wōtze, Ty wschē hwēšdy prawje wōdžišch,
Ty kēžbujesch najmjenšchoh' štworjencžka!
Na šlowje moje wšōšy wschitke ličžišch;
Ša dobre wschō budž Šebi šhwalba wscha!
Čže, wēčny Wōtze, wušwoliš šym žebi,
Ty štarasch so, so ja so derje mam.
Šaš, hdy a hdže so šemški bēh tež ššōncži,
Do tvojej' rukow ducha porucžam!“

J. W.

Wšchelle s bliska a s dalōka.

Do Budyščina je šwolana sa wutoru, 4. novembra, šerbška předarška šonferenza, kotraž so dopōdnja ¾10 hodž. š wurjadnemu pošedženju šhromadži, a komižija sa šerbške špēwarške, kotraž popōdnju ½3 hodž. se kšwōji mōžlom šapocžnje.

Š Šoršmja mōžemy dženša najrjenšchu kermuschnu pošwjesč pschijnješč: Ššwjecžachu tam pošdželu, 20. oktobra, nowu zyrkej. To je pschēzo hižo nēšchto wošebite a wošebne byšō, nētšle w tajšimle čažu a pschi tajšichle wobštejnosčach je to nēšchto čžim rjenšche, čžim bōle šwēškelaze. A tuž njeje to tam jenož Šoršmšta nowa wošada a tež niz jeno štara Wšelecžanska wošada tule přēnju kermusch kšwjecžila ale žyša Šužiza, žyša Šakška zyrkej s njej. — Nowa zyrkej čže s dobom wjažy byčž hacž zyrkej, hacž Boži dom, čže byčž s dobom pomniš, kotryž nan natwari šhnej, kotryž so s wulšej wōjny nješwōcži. Adolf Šriesa dari taš Šoršmje diroške: nowy Boži dom a pomniš, kajšehož po žyšej Šužizy, haj po žyšej Šakškej pošdarmo phtasch. Š wulšimi woporami je zyrkej šwarit; wothōdnosčēnje pjenješ čžyšche jemu škoro w šandžerym lēcže šadžewacž, tutōn wulški a nadobny škuff, w lēcže 1922 šašōženy, dowuškonjecž. Tola bu s Božej pomozu došonjany. Wuhotowali su jōn pschnje a rjenje s wōktarjom, s klētku, s dupu, se šwonani a s druhim drušy, šabriti kaž šatarjo. A taš bu 20.

oktobra hřivatocžnje wořadže pšchepodaty. Dopolnija w 10 hodž. řapocžu ře hřivatocžnosć. Pořwjećenje wuřonja Radebergski řuperintendenća. hřiwjedžeńske předomanje dđeržeře řrajinu biskop řhmels. Mnohy Boži dom, kotryž ma hewak na 500 měřtnow, bě hacž do pořlednjeho kucžika ř wořadnyimi a ř hořčemi pšchepjelnyjny; jich wjele bě pšchihwatako, řobu hřiwjećicž tutón wuřjadny hřiwjedžeń, tčž nahladna licžba duchownych, mješ tutymy tež farař řchěrachowře řatoliře wořady. řich wjele pšchijne ře nowemu Božemu domej pšchecža a daru, pšchede wřchěm řtara Wjelicžanřka wořada ř farařjom řkencžom, kotraž řo ř tym wot řwoweje mřodeje džowki, řorřymře wořady, dželeře; jej řo pšchidželiřchtej ř darami řuřodnej wořadže Budeřteřy a řchěrachow a tehoranja ř rjanym darom, ř řchizowanym řbóžnikom, řatoliřka wořada řchěrachowřka. W mjenje řakře řyřkwoje řečže ře tajny řyřkwoiny řada řosenřranž. — Tutu hřiwjedžeńřku Božu řlužbu řečehowajře popořdnaju w 5 hodž. dalřka řermuřřna Boža řlužba, kotruž farař řkencž = Wjelicžanřki dđeržeře ře, kotryž tež nowu wořadu řastara, doniž nowy farař njeřchidže, kotryž ma řo hiřčezje wuřwolicež. Bude ře řěmž, dokelž je řorřymřka wořada němřka; řserbjo, kotřiž řu tam mješ řěmžami rořpřořeni, namakaju duchowne řastaranje w macžernej řečži w řwowej dořtalnej řyřkwi, we Wjelicžanřkej. — ř džakom Bohu a ř džakom wřchěm tym, kotřiž řu tutón nadobny řkuff řmóžnili a wuwjedli, řu tutón wořebity džei tam hřiwjećili. řak řu tam mješ horami řužiřkimi a pšchedy wřchěm mješ řabřiřkimi dželacžerjemi nowe měřtno, wo kotrymž řlaci řermuřřne řlowo ř 2. Mořř. 20, 24: „řa kotrymž měřtnje řa mořeho mjena wopomnjeńe řečiniju, řžu řa ř řebi pšchidž a čje pořohnowacž.“ řo řy tola tuto měřtno něř tež wřtało to, ře kotremuž pšchihadžeja wořadni noweje wořady, ře kotremuž pšchihadžeja čłowjeřojo, řo řychu wuřonjeli,

řchtož jich najwořebniřki řkuff, Bohu řnjesej řlužicž! řle pař tež wřchě te druhe měřtna, wřchě te druhe najřtariře Bože domy, kotrež řo pšches řyřu řakřtu řběhaja ř njebjekam, njeř njeřhubja jich wřazy řwójich řemřerjow a wěraznych hacž to hižo — Bohu řel — řhubichu! řjeh řunje tuta přenja wořebita řermuřřka řorřymřka řwola we wřchěch wořadach wřchěch wořadnych ře řermuřřnemu, — abo tu a tam něř pořermuřřnemu, niž pař mjenje wěrnemu, — řlubjenje ř 23. řřalma: „řa wřtanu w domje teho řnjesa wěčnje!“ řjeh tutón nowy pomniř řchěčžianře wěry a řwěry jich wřazy a wřazy pohnuwa. to tež něřko čžinicž a řak řpěchowacž řyřkwoiny a nabožne řiwjenje wořadow a řak řyřeho řuda! řo bude řotom řermuřřne řohnowanje řa jich wjele, řa řyř kraj!

W Budeřřchijne běchu řchtwóřřk, 23. oktobra, řerbřyř duchowni ř wořebitemu poředženi řhromadženi. řednari ře to wo řerbře řpěwarře a řwřař řerbřto-němřřich wořadow. řřenje řrařchěnje wřa nam pšchewjele čža řa, tuž njebě čža řořč, řo nadrobne ř tym druhim řaběracž. řomijija řchědpořoři pořaři a řařady řwójeho džela. řhromadžiřna je řa dobre pšchipóřna a ř džakom pšchihłowajře. ř „řwřařkej řerbřto-němřřich wořadow“ řchědpořoři řetlicžanřka pobocžna řonferenća wuřtawki a řařady. řute řo ř dalřchemu rořpominanju pšchijachu. řěž je wuřyř wřa řa muřna ale pař tež čžežka. řuž řluřřka řuborečž, řrořumjenje a dželo ř tomu. řalře wuřadžowanje řečehuje řa wobej dypřaj 4. nowembra.

řiřtowanje:

Ř. w Ř. řa 21 p. řr.

ř. w Ř. řa 22. p. řr. (pořutny džei).

ř. w ř. řa řmjertnu njeđelu.

Njedželske bjesadowanki.

Za pěčne mjenje a wjetře džei řřeřćanskich řarřich.

Podawa Arnoř řerbo mi.

VIII. bjesadowanka.

Jena z najřajimawřich hodžin z přirodopisa běře řa, we kotrež nam knjez wučer wukładowaře wo barbenju zwěřjatow, řtakow a inřektow. řjetel bywa barbjena řak řako kwětki, z kotrychž najřadřo cya mēd. řetrew ma barbu wřřosa, zo by řo moři řkhowač we wřřosowiřečach. řaw je w pěřkowej puřcinje k njeřpóřnaču, dokelž je řořly řak pěřk; řmuhate kože řygrow řu pořčene wot bambusowitych řrawow, w kotrychž řo řygr řkhowa; řolarny mjedwječ a řolarna řiřka mataj běřu barbu řako řněh. řak je řo Bóh řuby řnjez pořtarał wo řkitowanje řwójich řtworjenjow.

řiře řpodžiwniře řu zwěřjata, kotrež móža mēnič řwójju barbu po wokolnoři, řdžež řu řiwe. Worebita družina džiwych řur, řak mjenowane řholowački, řu w řeče řere, dokelž řu řkały řere, a w řymje řu běře, dokelž řu řkały ze řněhom pořryte.

Najřpodžiwniře mjez wřřřkimi řtworjenjemi je řameleon, řiž řo njeřpřeměnja řenož w nalěču a w řeče, ale řtajnje a přeco, řak řuče řo přeměni řarba řeho wokolnoře. řa zelenym řrawniku je zeleny; řa řronej poři je řruny. řdyž řeho dače mjez čerwjene kwětki, w někotrych wokomikach zčerwjeni. řena řwójba mjeře řak řak řameleona doma. řasto řabawjeře řwójich řnarych z řym, zo řameleona řladžeře řa barbjene pořiřki. řo kóřiž přeměni řwójju

řarbu. řle po někotrym času wopyřowarjo řameleona wřacy njewořladachu. řžiwachu řo, řto je řo z nim drje řtalo, a ředyn řo tež za řym wopřařa. „řw! Wón je wumřjel!“ řlinčeře wotmořwjenje. „řaz řmy řeho pořiřili na řisane řubiřko. řameleon řchcyře mēč řa řaz wřřřke řarby, ale běře řo za řneho přewjele — a řuž řořuř řo puřny! řnozy řu řako řameleon. řřeměňuju řo za řym, řdže řu a z řim řeča. řnano tež wy řnaječe řak řak řdži. řchcedža řluřič řaalej a Bohu. ř pobožnymi řeča pořožni; ze řlymi řaso řli. řwřřřkim řchcedža řluřič, — njeř řu řohabořani abo řwětnje řmysleni. řle řo njeř móřno. řni řameleon nje móže wřřřřko, a řužo řola řameleony njeřu. řak řo džeržimy dobreho, a řotom řyřbimy řidžič řle. řjemóžemy řubowač dobre a řle nadobo.

řnjez řjez řa řrařeře: „řjemóžeče řluřič Bohu a řřotu (mamonej).“ řjespřajče řo! řewak řobiječe řwójju řuřu. řameleon, řiž řchcyře byč řisany řa řisanym řubiřču, řróčowaře řo wo nje móřnu wēč. řo nje móřnu wēč řróčuče řo, řchčeče-ři we řwójej wuřrobje mēč řořč měřtna za řoha a za řjenjezy; za řhřyřřusa a za řhřeč; za njebjesa a za řwět! řyřbimy řo řořřudžič za řene abo za druhe.

řu řužo, kotřiž řu řo řořřudžili, za řarbu řhřeča. řich kóne je řrudoba a řolosč. řle řu řež řužo, řiž řu řo řořřudžili za řoha. řajcy řužo řyřla řebi řenož řa počiwe adobre wēcy a wobkhadžuja řenož z řymi, kotřiž řo řpodobařu řnjezeř řjezeř. ř to najřpodžiwniře běře, zo po někotrym času řež woni řo řpodobachu řezom řhřyřřuseř. řomu řhčemy řo řy řpodobač?